

A85/41

10 oktober 1985.

Iran / Minister VELAYATI over de bevrijding van Palestina.

Tijdens een van de religieuze bijeenkomsten in Teheran op vrijdag 14 juni jl.* werd het woord gevoerd door minister van Buitenlandse Zaken Ali Akbar VELAYATI. Het Iraanse persbureau IRNA publiceerde diezelfde dag een samenvatting van die preek. Daaruit bleek dat VELAYATI bij die gelegenheid vrij uitgebreid aandacht had geschonken aan het bestaansrecht van de huidige staat Israël. Het behoeft geen betoog dat in de internationale politiek aan de woorden van de minister meer betekenis moet worden toegekend dan aan de uitspraken van een doorsnee geestelijke in Iran.

De preek van de minister.

VELAYATI wees zijn gehoor er allereerst op dat de idee van strijd tegen het onwettige veroveraarsregiem, dat zich in "het heilige land van Palestina" heeft gevestigd, pas werkelijk vorm had gekregen in het Iran van na de islamitische revolutie.

Pogingen om Jeruzalem te bevrijden via een verzoeningsgezinde benadering wees de minister resoluut van de hand. Wat met geweld was genomen moest volgens hem met geweld worden teruggewonnen. "Als we niet op God en op onze kracht vertrouwen", zo voegde hij daaraan toe, "dan zal het Heilige Land van Palestina nooit worden bevrijd".

De historie leert, zo ging VELAYATI verder, dat de christenen tijdens de kruistochten de Joden vrijwel hadden uigeroeid en dat HITLER later hetzelfde had gedaan. Volgens de minister moeten de moslems nu evenwel boeten voor die door christenen begane verschrikkelijke misdaden, wat een rechtsverkrachting betekent, die in de geschiedenis geen precedent kent. Communisten en kapitalisten zijn gezamenlijk schuldig aan het ontstaan van de staat Israël, dat immers een bastaard-voortbrengsel is van "permissive liberals and communists", zo legde de spreker uit.

*Zoals bekend is de vrijdag voor moslems wat de zondag voor christenen is.

Vervolgens verzekerde VELAYATI zijn gehoor dat het regiem in Bagdad spoedig ten val zou worden gebracht en dat dan "het Heilige land van Palestina" aan de beurt zou zijn om bevrijd te worden uit de handen van de erfgenamen van kruisvaarder "Richard, zogenaamd het Leeuwenhart". Het succes van de islamistische Libanese strijders had zijns inziens duidelijk aangetoond dat een volk, dat weliswaar met lege handen staat maar gewapend is met het geloof, in staat is om het zionistische regiem op de vlucht te jagen* .

Tenslotte zei de minister dat de oorlog met Irak en de bevrijding van Palestina onderling samenhangen en dat de weg naar Jeruzalem loopt via Kerbala, een in Irak gelegen heilige plaats van de shi'iten.

Tenslotte

Alhoewel de Iraanse minister zich in niet mis te verstane bewoordingen uitsprak tegen het voortbestaan van de staat Israël, mag hieruit niet worden geconcludeerd dat het regiem in Teheran zelf actief deelneemt aan gewapende acties tegen Israël. Naar het zich laat aanzien is het doel van VELAYATI - en van andere Iraanse leiders die zich regelmatig in soortgelijke zin uitlaten - veeleer onder de aanhangers van en sympathisanten met Iran in de Arabische wereld een klimaat te creëren dat een goede voedingsbodem biedt voor het opvoeren van de gewelddadige activiteiten tegen Israël.

*Terzijde wordt bij deze passage aangetekend dat VELAYATI het succes van het Libanese verzet alleen toeschrijft aan de acties van gelovige moslems en zo dus helemaal voorbijgaat aan de activiteiten van de op Damascus georiënteerde en in het 'Lebanese National Democratic Front' samenwerkende seculiere groeperingen. Deze wijze van spreken van de minister hangt ongetwijfeld samen met het feit dat Damascus en Teheran er inzake Libanon verschillende strategische doelstellingen op na houden.